

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
KING-SMITH, DICK

Sofia și pisica ei / Dick King-Smith

il.: Hannah Shaw; trad. din lb. engleză: Cristina Nan. -

București: Nemira Publishing House, 2017

ISBN 978-606-43-0071-3

I. Shaw, Hannah (il.)

II. Nan, Cristina (trad.)

821.111

Dick King-Smith

SOPHIE'S SNAIL

Text © 1991 Fox Busters Ltd

Illustrations © 2015 Hannah Shaw

Published by arrangement with

Walker Books Limited, London SE11 5HJ

All rights reserved.

No part of this book may be reproduced, transmitted,
broadcast or stored in an information retrieval system
in any form or by any means, graphic, electronic or mechanical,
including photocopying, taping and recording,
without prior written permission from the publisher.

© Nemira, 2017

Tiparul executat de GANESHA PUBLISHING HOUSE

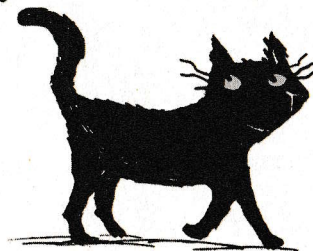
Redactor: Irina CERCHIA

Tehnoredactor: Alexandru CSUKOR

Lector: Dușa UDREA-BOBOREL

ISBN 978-606-43-0071-3

Sofia și pisica ei

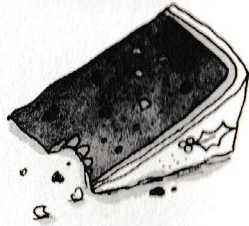
DICK KING-SMITH

Ilustrații de Hannah Shaw

Traducere din limba engleză de Cristina Nan

nemi

Cuprins

Ziua în care își face apariția Tom
5

Ziua în care Tom dispare
21

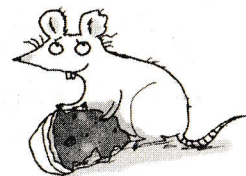
Sofia merge la școală
39

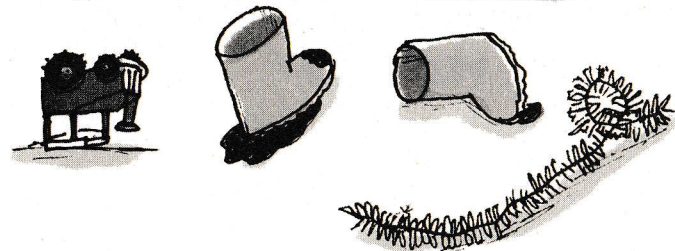
Duncan vine la gustare
57

Mătușa Al are o idee
69

Aurora cade de-a berbeleacul
85

Sofia are parte de o surpriză
97

Ziua în care își face apariția Tom

Sofia s-a trezit devreme în dimineața zilei în care împlinea cinci ani. Era încă întuneric. Primul lucru pe care îl făcea de obicei, după ce aprindea lumina, era să admire tablourile de pe pereți. Erau patru, toate pictate de mama ei, care era foarte talentată.

Unul era cu o vacă pe nume Florica, în altul erau două găini pe nume Aprilie și Mai, în al treilea, un ponei de Shetland – Sforăilă –, iar în cel de-al patrulea, un porc pestriț, pe nume Pojar.

Respectarea drepturilor de autor este asigurată.

Acestea erau animalele pe care le va avea Sofia cândva în viitor, căci, așa cum a plănuit, va deveni o doamnă fermier când se va face mare. Nimeni nu avea nici cea mai mică îndoială că așa va fi, nici mama, nici tatăl și nici Matei și Marc, frații ei de șapte ani.

Deși mică, Sofia era foarte hotărâtă.

Dar, în această dimineață, Sofi nu a acordat nicio atenție galeriei sale de portrete. În schimb, s-a apropiat încet de marginea patului și s-a uitat în jos. Și iată-l!

– Vai, a venit!

a exclamat fetița și a desfăcut acul de siguranță cu care era agățat de așternut ciorapul lung de lână, doldora de cadouri.

Sofia se împăcase cu ideea că ziua ei de naștere era de Crăciun. Gemenilor, care se născuseră primăvara, le era milă de ea.

– Săraca Sofi s-a născut tocmai atunci! a zis Matei.

– Mare ghinion! a exclamat Marc. Bine că nu e cazul nostru!

Dar pe Sofia nu o deranja.

– E de două ori mai bine, răspundea de fiecare dată când cineva o întreba ce părere are despre asta. Toată lumea îmi dă câte două cadouri. Cât de ingenios din partea ta! îi spusese odată mamei sale.

– Ce a fost ingenios?

– Faptul că m-ai născut în ziua de Crăciun. Cum te-ai descurcat?

– A fost greu, dar ai fost cel mai frumos cadou pe care-l puteam primi de Crăciun.

Eu și tatăl tău ne doream foarte mult o fetiță.

- De ce?

- Păi, pentru că aveam deja doi băieți, nu?

- Și cum m-ați fi botezat dacă aș fi fost băiat?

- Noel, probabil.

- Îh! a exclamat Sofi. În cazul ăsta mă bucur că nu sunt băiat.

Anul acesta ziua de Crăciun și, respectiv, cea de-a cincea aniversare a Sofiei au început la fel ca toate celelalte. De îndată ce pendula din hol a bunicii a bătut ora șapte, gemenii au dat fuga în dormitorul părinților, cu Sofi mergând greoi în urma lor, și s-au suit toți trei în patul mare, ca să le arate ce le adusese Moș Crăciun.

După micul dejun, a urmat ceremonia de oferire a darurilor, care se desfășura mereu la fel. Se așezau cu toții în sufragerie – sau cel puțin adulții se așezau, cu o ceașcă de cafea alături –, în timp ce Matei și Marc dansau bucuroși, iar surioara lor stătea imperturbabilă lângă pomul de Crăciun, sub care erau aranjate toate cadourile, și aștepta să i se cânte „Mulți ani trăiască!”

Apoi deschideau cadourile pe rând, începând de la cel mai mic și terminând cu cel mai mare dintre ei – un cadou de Crăciun pentru Sofi, unul pentru Marc, unul pentru Matei (care era cu zece minute mai mare decât Marc), apoi mama, urmată de tata și, în sfârșit, cadoul de ziua lui Sofi,

înainte ca ea să treacă la următorul cadou de Crăciun.

Spre surprinderea și încântarea Sofiei, anul acesta vestea despre intenția ei de a deveni o doamnă fermier se răspândise cumva în familie și atât cadoul ei de Crăciun, cât și cel de ziua de naștere fuseseră alese în consecință.

Bunicii, mătușile și unchii îi oferiseră cărți ilustrate, de povești și de colorat, cu tematica fermei. Dintre toate cadourile de Crăciun, cel mai frumos era cel de la mama și de la tata, reprezentând o fermă de jucărie cu un grajd de vaci, un hambar, cu garduleț din lemn, și un heleșteu cu rațe într-un colț, făcut dintr-o bucată de oglindă. De ziua ei primise o mulțime de animăluțe de jucărie: vaci, oi, cai – unele stând în picioare, altele întinse –, un taur înspăimântător, pui,

un curcan, câteva rațe pentru heleșteu și până și un porc peștiț.

Cât despre cadoul de la gemeni, era grozav! Nimic altceva decât un tractor roșu, cu remorcă galbenă!

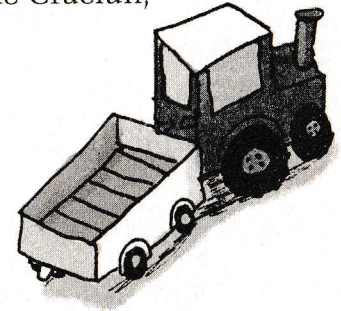
– Tractorul e cadou de ziua ta, i-a explicat Matei.

– Iar remorca e cadoul de Crăciun, a continuat Marc.

– Ce dar minunat! a exclamat mama Sofiei.

– Așa e, au zis gemenii într-un glas. A fost și foarte scump.

Sofia se simțea oarecum vinovată, căci cadoul ei pentru gemeni era același dintotdeauna: câte un baton Mars, preferatul lor. Cu toate acestea, doar atât reușise să le ia,

după ce cumpărase cadourile pentru părinți.

Mai târziu scosese căpăcelul de pe burtica pușculiței în formă de porc, pe laterala căruia era lipit un bilețel cu mențiunea:

și constatase că nu-i mai rămăseseră decât 70 de penny din economiile ei.

Ultimul cadou rămas sub brad era un plic alb, obișnuit, pe care stătea scris numele lui Sofi. Dedesubt era un scris caligrafic, pe care

Sofia nu știa să-l citească. Îl lăsase la urmă, pentru că părea plictisitor. Probabil doar o felicitare veche de Crăciun, și-a zis ea, luând plicul și întinzându-i-l tatălui ei.

- Ce scrie, tati? l-a întrebat.

- Scrie: „ La mulți ani de Crăciun! Cu drag, Mătușa Al“.

Mătușa Al era stră-strămătușa Sofiei, pe nume Alice, care avea aproape optzeci și unu de ani și locuia la munte, în Scoția. Într-o zi, vara trecută, venise la masa de prânz, iar Sofi se înțelesese cu ea de minune.

- Nu ai de gând să-l deschizi? a întrebat mama lui Sofi.

- Presupun că nu e decât o felicitare, a zis Sofia, dar în plic era un alt plic, mai mic, pe care scria „Bani pentru Fermă“ și în el se afla o bancnotă de cinci lire.